Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:
https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

LOV

OM

FORSIKRING MOD FØLGER AF ULYKKESTILFÆLDE I LANDBRUG, SKOVBRUG, HAVEBRUG M. M.

AF 27. MAJ 1908

BEKENDTGJORT I LOVTIDENDE 24. JUNI 1908

LOVEN TRÆDER I KRAFT 24. JUNI 1909

KØBENHAVN

TRYKT OG FORLAGT AF J. H. SCHULTZ A/S

1911

LOV

OM

FORSIKRING MOD FØLGER AF ULYKKESTILFÆLDE I LANDBRUG, SKOVBRUG, HAVEBRUG M. M.

AF 27. MAJ 1908

BEKENDTGJORT I LOVTIDENDE 24. JUNI 1908

LOVEN TRÆDER I KRAFT 24. JUNI 1909

KØBENHAVN

TRYKT OG FORLAGT AF J. H. SCHULTZ A/S

1911

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

I. Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Ret til Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde tilkommer efter nærværende Lov:

1) Arbejdere i Landbrug, Skovbrug og Havebrug, for saa vidt vedkommende Ejendom i Henhold til Bestemmelserne

i Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 er ansat til Ejendomsskyld til Staten til et Beløb af over 6,000 Kr., samt

2) Arbejdere i Stutteri, Mejeri, Tørveskær, Rørskær og ved Tærskeværker.

Efter Forslag af Arbejderforsikrings-Raadet kan Indenrigsministeren ved Bekendtgørelse under Loven inddrage Virksomheder, der kunne jævnstilles med de foranførte.

§ 2.

Forsikringen gælder tillige Arbejdere i Virksomheder, der som Bierhverv drives under Bedrifter, der henhører under § 1, saasom Teglværk, Grus- og Mergelgravning, Kørsler, Skærveslagning, Savskæring, Rørskær og lignende.

§ 3.

Ved Havebrug forstaas i nærværende Lov forretningsmæssig drevet Havebrug samt Arbejde i Parker, Anlæg og Haver, der tilhøre Stat eller Kommune eller ere knyttede til Landbrug og Skovbrug, samt i større private Havebrug, fra hvilke Salg

af Haveprodukter i væsentligt Omfang finder Sted.

§ 4.

Forsikringen efter denne Lov omfatter enhver, der mod Løn eller Akkordbetaling eller som ulønnet Medhjælper her i Landet er antaget til stadig eller midlertidig at udføre Arbejde ved de Virksomheder, der falde ind under nærværende Lov, derunder ogsaa tilsynsførende, dog kun for saa vidt deres Vederlag i Penge ikke overstige 1,500 Kr.

Forsikringen gælder tillige Medlemmer af Arbejdsgiverens Familie — Hustruen dog undtagen — for saa vidt de efter Beskaffenheden og Omfanget af deres Gerning i Virksomheden (Bedriften) maa sammenstilles med andre Arbejdere og have fyldt deres 10de Aar.

§ 5.

Forsikringen gælder Ulykker, bevirkede ved de paagældende Virksomheders Drift eller ved de Forhold, under hvilke denne foregaar, derunder Ulykker under

Kørsler, selv om de indtræffe udenfor Bedriftens Omraade, Ulykker, ved Arbejde paa Jernbanen for Bedriften, ved Arbejder ved Veje, ved Aa- og Vandløb, Straatækning, Jagt o. s. v., som foretages i Bedriftens Interesse, eller som paahvile Ejendommen.

Derimod komme Ulykker, der indtræffe ved Arbejde i Arbejdsgiverens personlige Husholdning, naar denne fuldstændig er udsondret fra Bedriftens Husholdning, eller ved personlig Tjenestegerning for ham eller hans Familie, ikke ind under nærværende Lov. Personer, der ifølge Bestemmelserne i nærværende Lov have Ret til at være forsikrede, miste dog ikke deres Forsikringskrav, naar de rammes af Ulykkestilfælde under midlertidigt Arbejde i Arbejdsgiverens private Husholdning eller under anden midlertidig Tjeneste for ham eller hans Familie.

§ 6.

Udelukkede fra Forsikring ere Ulykkestilfælde, som den paagældende selv har

hidført med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed.

§ 7.

Omkommer en forsikret, ere hans efterladte under de i §§ 18 og 19 angivne Betingelser erstatningsberettigede, for saa vidt de paa Tidspunktet for Ulykkestilfældets Indtræden ere danske Statsborgere eller bosatte i Kongeriget. Ere de bosatte andetsteds, ere de forsikringsberettigede, saafremt den omkomne var Statsborger i et Rige, der yder danske Landarbejderes efterladte Erstatningsret i Ulykkestilfælde efter de i vedkommende Stat gældende Regler lige med Statens egne Undersaatter. Gælder en Bestemmelse som den sidstnævnte kun i en Del af et fremmed Rige, kommer Gensidigheden kun til Anvendelse for denne Del af det fremmede Rige.

§ 8.

Arbejdsgivere og Arbejdere kunne forlange Raadets Afgørelse af, hvorvidt Virksomheden hører ind under denne Lov. Den i saa Henseende trufne Afgørelse kan

indankes for Indenrigsministeren. Ankefristen er 14 Dage fra Underretningen om Afgørelsen.

§ 9.

De Ulykkestilfælde, som ifølge de foregaaende Bestemmelser indgaa under nærværende Lov, behandles efter denne, ogsaa hvad Forsikringsbeløbets Fastsættelse angaar, uanset om de efter de hidtil gældende Regler kunde have været henførte under Loven af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder.

Dette gælder dog ikke, for saa vidt den paagældende Virksomhed vil være at henføre under Loven af 7. Januar 1898 § 4 A. Nr. 1 og Nr. 10 (Fabriksvirksomhed og Mølleri), idet Bestemmelserne i Loven af 7. Januar 1898 ville være at bringe til Anvendelse paa Ulykkestilfælde i saadanne.

II. Forsikringskravene.

§ 10.

Indtræder der under de i første Afsnit nævnte Forhold et Ulykkestilfælde, der medfører Nedsættelse af Arbejdsevnen, tilkommer der, saafremt denne Nedsættelse af Arbejdsevnen varer ud over 13 Uger fra Ulykkestilfældets Dato, den tilskadekomne Dagpenge overensstemmende med Forskrifterne i de følgende Paragraffer; dog ydes ikke Dagpenge til Arbejdsgiverens hjemmeværende Børn, saafremt det dem overgaaede Ulykkestilfælde er indtruffet inden deres fyldte 15de Aar.

§ 11.

For Personer, der ved Ulykkestilfældets Indtræden ikke have fyldt deres 18de Aar, udgøre Dagpengene 75 Øre daglig, for alle andre 1 Kr. 20 Øre daglig.

For hver Uge betales Dagpenge for 7 Dage.

Delvise Dagpenge ydes ikke.

§ 12.

Retten til Dagpenge er betinget af, at Nedsættelse af Arbejdsevnen er til Stede.

Dette anses at være Tilfældet, saa længe den tilskadekomne paa Grund af den ham overgaaede Beskadigelse ikke er i Stand til at genoptage sit Arbejde.

Dette godtgøres ved Lægeerklæring.

Dagpengeydelsen vedbliver ingensinde længere end til Aarsdagen efter Ulykkestilfældets Indtræden.

§ 13.

Hvor Tilfældet ikkun medfører forbigaaende Nedsættelse af Arbejdsevnen, ophøre Dagpengene at løbe fra det Tidspunkt, da Betingelserne for samme efter § 12 bortfalde.

Hvor Tilfældet medfører blivende Nedsættelse af Arbejdsevnen, vedblive Dagpengene, for saa vidt Betingelserne for samme efter § 12 ere til Stede, at løbe, indtil Arbejderforsikrings-Raadets Fastsættelse af Invaliditets-Erstatningen fore-

ligger, saafremt dette sker inden Aarsdagen efter Ulykkestilfældets Indtræden.

Hvor Tilfældet medfører Døden, vedblive Dagpengene under samme Betingelser at løbe indtil Dødsdagen, for saa vidt Døden indtræder inden Aarsdagen efter Ulykkestilfældets Indtræden.

§ 14.

Dagpengene skulle betales til den tilskadekomne ved hver Uges Udgang for den forløbne Uge, første Gang ved Udløbet af den 14de Uge.

§ 15.

Ved den 14de Uges Begyndelse paahviler det den tilskadekomne at fremsende til Arbejdsgiveren eller vedkommende anerkendte Forsikringsselskab Lægeerklæring til Oplysning om, at Betingelserne for Dagpengeretten ere til Stede. Denne Lægeerklæring betales af den tilskadekomne.

Arbejdsgiveren eller vedkommende Forsikringsselskab er berettiget til at forlange

fornyet Lægeerklæring fremsendt derefter hver Uge mod at betale de dermed forbundne Omkostninger.

§ 16.

Hvor Arbejdsgiveren vedblivende yder den tilskadekomne det fulde Vederlag, uagtet sidstnævnte ikke er fuldstændig arbejdsdygtig, er han berettiget til for det paagældende Tidsrum at oppebære de den tilskadekomne tilkommende Dagpenge. Skulde Dagpengene udgøre mere, end Vederlaget andrager, har Arbejderen Krav paa at erholde det overskydende Beløb.

§ 17.

Har Ulykkestilfældet medført en Arbejdsudygtighed, der af Arbejderforsikrings-Raadet erklæres for at være af blivende Beskaffenhed (Invaliditet), tilkommer der den tilskadekomne en Pengesum. Er Arbejdsudygtigheden fuldstændig, skal Pengesummen udgøre det 6-dobbelte af en Aarsfortjeneste af 600 Kr. Er Arbejdsevnen ikkun forringet, skal Penge-

summen udgøre en i Forhold til Forringelsens Betydning beregnet Del af den Sum, der vilde have tilkommet den tilskadekomne ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevne. For en Forringelse af Arbejdsevnen af under 10 pCt. ydes ingen Pengesum.

§ 18.

Indtræder Døden som Følge af Ulykkestilfælde, tilkommer der de efterladte efter den afdøde, som falde ind under Bestemmelserne i næste Paragraf, en Pengesum af 2,500 Kr.

Efterlades kun en enkelt forsikringsberettiget tilfalder hele Beløbet denne, jfr. dog § 19, sidste Punktum.

Efterlades flere forsikringsberettigede, bestemmer Arbejderforsikrings-Raadet, hvorledes det til Udbetaling kommende Beløb skal fordeles mellem dem.

Efterlades der ikke forsikringsberettigede, tilkommer der den eller de private Personer, der have bekostet den afdødes Begravelse, en Begravelseshjælp af 50 Kr.

§ 19.

Efterlader den afdøde sig Enke, tilkommer Forsikringen efter denne Lov hende, dersom Ægteskabet er indgaaet før Ulykkestilfældet og ikke forinden samme er opløst ved Skilsmisse. Retten til Forsikring bortfalder dog, for saa vidt Ægtefællerne ere blevne separerede forinden Ulykkestilfældet, eller det konstateres, at der forinden samme foreligger Rømning fra Hustruens Side. Efterlader han sig ikke Enke, hvem Forsikring tilkommer, tilfalder denne hans Børn, hvis Forsørgelse paahvilede ham, eller som han faktisk forsørgede, da Ulykken skete. Efterlades heller ikke saadanne, bestemmer Arbejderforsikrings-Raadet, om Forsikringen, helt eller delvis, skal tilfalde andre, hvem han forsørgede, eller til hvis Forsørgelse han ydede Bidrag, da Ulykken skete; har han kun ydet Bidrag til Forsørgelsen, kan Erstatningsbeløbet for hver enkelt af de paagældende ikke overstige 800 Kr.

§ 20.

Tilkommer der en tilskadekommen eller den omkomnes efterladte Pension eller Understøttelse fra Staten i Henhold til anden Lov, bortfalder paagældendes Krav efter nærværende Lov. Det samme gælder for forsikrede, der beskæftiges af Kommuner, hvis Bestyrelser med Hensyn til Pension eller Understøttelse til den tilskadekomne eller den omkomnes efterladte med Indenrigsministerens Godkendelse have fastsat Regler, som hjemle den eller de paagældende mindst samme Krav som efter nærværende Lov.

Tilfalder der iøvrigt en tilskadekommen eller den omkomnes efterladte i Henhold til Lov eller Overenskomst en for Arbejdsgiverens Midler tilvejebragt Pension, Understøttelse eller anden Ydelse fra Arbejdsgiveren i Anledning af Ulykkestilfældet, skal Arbejdsgiveren efter Arbejderforsikrings-Raadets nærmere Bestemmelse være berettiget til at oppebære Forsikringsbeløbet efter nærværende Lov, helt eller delvis, under tilbørlig Hensyn-

tagen til den Værdi, som den paagældende Ydelse maa antages at have for den tilskadekomne eller de efterladte i Sammenligning med, hvad han eller de efter nærværende Love have Krav paa.

III. Forsikringspligtens Ordning.

§ 21.

Forsikringspligten efter nærværende Lov paahviler Arbejdsgivere i de i § 1, jfr. §§ 2 og 3, ommeldte Virksomheder. Bortset fra Stat og Kommune er enhver Arbejdsgiver pligtig til, samtidig med at han indtræder i et Forhold, der begrunder Forsikringspligt efter nærværende Lov, at afgive sin Risiko efter samme til et af Indenrigsministeren i Henseende til Overtagelse af saadan Forsikring anerkendt Selskab af Arbejdsgivere under gensidigt Ansvar eller Selskab med begrænset Ansvar. Efter Overtagelsen af Risikoen hæfter vedkommende Selskab i Stedet for den paagældende Arbejdsgiver.

For gensidige Selskaber bestaar Anerkendelsen i Indenrigsministerens Stad-

fæstelse af Vedtægterne, som skulle indeholde de fornødne betryggende Bestemmelser i Henseende til Medlemmernes Opfyldelse af den dem paahvilende solidariske Forpligtelse.

Selskaber med begrænset Ansvar ville faa Anerkendelse paa nærmere for hvert enkelt Selskab af Indenrigsministeren angivne Betingelser.

I Vedtægterne for de paagældende Selskaber skulle indeholdes de fornødne Bestemmelser om Indmeldelsesformen, Forsikringsbidragenes Udredelse, deres Opkrævning og Forvaltning, Anmeldelsesfrist, Kontrol med forsvarlig Lægebehandling m. m.

Om hver enkelt Anerkendelse vil Offentliggørelse finde Sted ved Regeringens Foranstaltning. Anerkendelsen kan tilbagetages af Ministeren, hvorom Offentliggørelse da paa samme Maade finder Sted.

§ 22.

En under Loven hørende Arbejdsgiver, der har overtaget et Arbejdes Udførelse,

anses som Arbejdsgiver ogsaa for de Arbejdere, som overlades ham af Kontrahenten til Udførelsen.

Er en Virksomhed delt mellem flere, f. Eks. naar en Del af en Ejendom er bortforpagtet, anses enhver af Parterne for Arbejdsgiver for de Arbejdere, der lønnes af ham.

§ 23.

Forfaldne Præmier kunne i Mangel af Betaling inddrives ved Udpantning. I Tilfælde af Konkurs ligestilles Fordringen paa de forfaldne Præmier med de i Konkurslovens § 33 Nr. 2 ommeldte Fordringer.

Den samme Retsstilling tilkommer den tilskadekomne eller den omkomnes efterladte med Hensyn til Kravene overfor Arbejdsgiveren, for saa vidt denne ikke maatte have efterkommet Paabudet i § 21, 1ste Stykke, om at afgive sin Risiko til et anerkendt Forsikringsselskab.

§ 24.

Enhver forsikringspligtig efter nærværende Lov skal paa et for de i Virksomheden

beskæftigede Arbejdere let tilgængeligt Sted indenfor det Omraade, paa hvilket Bedriften udøves, opslaa en Plakat, der angiver, til hvilket anerkendt Selskab han har afgivet sin Risiko. Disse Plakater tilstilles de forsikringspligtige af Selskaberne uden Vederlag.

Som Kvittering for indbetalte Præmier tilstille de anerkendte Forsikringsselskaber den forsikringspligtige et af Indenrigsministeren godkendt Forsikringsmærke, der er paatrykt Selskabets Navn, samt for hvor langt et Tidsrum den tegnede Forsikring gælder. Disse Mærker skulle af den forsikringspligtige opklæbes paa en Plade, der leveres af Forsikringsselskabet, og som skal være anbragt umiddelbart ved den i Paragraffens første Stykke nævnte Plakat.

Naar Forsikringsmærke for det indeværende Tidsrum ikke maatte findes opklæbet, kan enhver derom gøre Anmeldelse til vedkommende Politimester, og Sagen gøres da til Genstand for Paatale af det offentlige.

IV. Frivillig Forsikring.

§ 25.

Gensidige Foreninger af Arbejdsgivere, der i Medfør at nærværende Lovs § 21 have erholdt Anerkendelse i Henseende til Overtagelse af det Arbejdsgivere ifølge Loven paahvilende Ansvar, kunne erholde Anerkendelse med Hensyn til ligeledes at overtage Ansvaret efter frivillig tegnet Forsikring for Ulykkestilfælde, der indtræffe i Landbrug, Skovbrug eller Havebrug — dette sidste hvad enten det drives forretningsmæssig, jfr. § 3, eller ej —, uanset at de Ejendomme, der anvendes til Virksomheden i Henhold til Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 ikkun ere ansatte til Ejendomsskyld til Staten til et Beløb af 6,000 Kr. eller derunder.

Saadan Anerkendelse kan ligeledes tilstaas særlige i dette Øjemed dannede gensidige Foreninger.

Forsikringen kan kollektivt eller enkeltvis tegnes til Fordel for enhver, der her i

Riget, for egen Regning eller som arbejdende for andre, helt eller delvis ernærer sig ved at arbejde i Landbrug, Skovbrug og Havebrug.

Der tilkommer den paagældende Forsikring i Overensstemmelse med Bestemmelserne i nærværende Lov, for saa vidt vedkommende paa Tidspunktet for Ulykkestilfældets Indtræden er beskæftiget hos en Ejer eller Bruger af Ejendomme, som i Henhold til Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903 ere ansatte til Ejendomsskyld til Staten til et Beløb af ikke over 6,000 Kr. og anvendes til Landbrug, Skovbrug eller Havebrug, eller selv er — eller er gift med — Ejeren eller Brugeren af saadan Ejendom.

Personer, der helt eller delvis ere beskæftigede paa de i forrige Stykke ommeldte Ejendomme hos Ejere og Brugere, der ikke selv personlig og til Stadighed deltage i Virksomheden, ere berettigede til af Arbejdsgiveren — uden Afkortning i det betingede Vederlag -- at forlange sig godtgjort helt eller delvis det Beløb, de udrede

som Præmie for den af dem i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Afsnit tegnede Forsikring.

Af Statskassen bliver der aarlig efter behørig dokumenteret Regnskab at godtgøre vedkommende Forening Halvdelen af sammes Udgifter til den her ommeldte Forsikring.

Vedtægterne skulle indeholde Bestemmelse om Indmeldelsesformen, Forsikringsbidragenes Udredelse af Medlemmerne, Bidragenes Opkrævning og Forvaltning, Anmeldelsespligt og Kontrol med forsvarlig Lægebehandling m. m.

Bestemmelserne i denne Lovs § 20 finde ikke Anvendelse paa den i nærværende Paragraf ommeldte Forsikring.

Alle Forsikringen vedrørende Dokumenter ere stempelfri.

V. Fremgangsmaaden ved indtrædende Ulykkestilfælde.

§ 26.

Ethvert Ulykkestilfælde i de under Loven hørende Virksomheder, som antages at ville

medføre Krav efter denne Lov, skal af Virksomhedens Indehaver eller den, som paa hans Vegne paa Tidspunktet for Ulykkestilfældet forestaar samme, snarest muligt og senest inden 8 Dages Forløb anmeldes til Raadet. I Anmeldelsen skal saa nøjagtig som muligt oplyses:

1) Aarsagen til og de nærmere Omstændigheder ved Ulykkestilfældet,
2) den tilskadekomnes Tilstand og det Tidsrum, som hengik fra Ulykkestilfældets Indtrædelse indtil den første Lægebehandling,
3) paa hvilket Sted den tilskadekomne behandles og af hvilken Læge,
4) om den tilskadekomne er Medlem af en Sygekasse og da hvilken,
5) om den tilskadekomne er forsikret og i bekræftende Fald i hvilket Selskab.

Anmeldelsen ledsages af den behandlende Læges Attest, som Arbejdsgiveren betaler.

Anmeldelsen og Lægeerklæringen affattes ved Udfyldning af de af Raadet foreskrevne Blanketter.

§ 27.

Raadet er berettiget til af Arbejdsgivere, Arbejdere og andre vedkommende, herunder den behandlende Læge, at begære og faa meddelt enhver Oplysning i Anledning af Ulykkestilfældet, endvidere til at fordre, at den tilskadekomne skal underkaste sig Lægeundersøgelse, samt til at forlange Forhør optaget og at faa Udskrift af saadant.

§ 28.

Naar en tilskadekommen vil gøre Fordring paa Ydelse efter denne Lov, maa han snarest muligt efter Ulykkestilfældet lade sig undersøge af en Læge og derefter underkaste sig den Lægebehandling, som findes fornøden. Undlades dette, eller modarbejdes den tilskadekomnes Helbredelse ved Tilsidesættelse af Lægens Forskrifter, fortaber han efter Omstændighederne helt eller delvis sit Krav.

Arbejdsgiveren eller vedkommende anerkendte Forsikringsselskab er berettiget til at lade den tilskadekomne tilse af en Læge.

§ 29.

Har Arbejdsgiveren eller den, hvem det efter § 26 paahviler, ikke foretaget den foreskrevne Anmeldelse af et Ulykkestilfælde, skal dette ikke være til Hinder for, at tilskadekomne senere kan rejse Krav paa Erstatning, naar saadant sker inden Udløbet af et Aar efter den Dag, Ulykkestilfældet er indtruffet.

VI. Arbejderforsikrings-Raadet.

§ 30.

I det ifølge Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 oprettede Arbejderforsikrings-Raad dannes en særlig Afdeling til Behandlingen af de under nærværende Lov hørende Sager.

Denne Afdeling bestaar af Raadets Formand, der ogsaa er Afdelingens Formand, to af Kongen udnævnte Medlemmer, af hvilke den ene skal være en Læge, samt 6 Personer, som ikke ellers ere Medlemmer af Raadet. Af disse 6 Medlemmer skulle

a) to være Arbejdsgivere, der ifølge Bestemmelserne i nærværende Lov ere pligtige

at holde deres Arbejdere forsikrede mod Følger af Ulykkestilfælde,

b) to være Arbejdere i de i §§ 1—3 ommeldte Virksomheder, uden selv at drive selvstændig Virksomhed af den i nærværende Lov omhandlede Beskaffenhed,

c) to være Ejere eller Brugere af de i § 25, 4de Stykke ommeldte Ejendomme.

Valget af de nævnte 6 Medlemmer foretages af Indenrigsministeren for de under a nævnte Medlemmers Vedkommende efter Indstilling af de samvirkende danske Landboforeninger, for de under b nævnte efter Indstilling af det i Lov om anerkendte Sygekasser af 12. April 1892 § 24, 3die Stykke, omhandlede Nævn og for de under c nævnte efter Indstilling af de samvirkende danske Husmandsforeninger.

Til hver ledig Plads foreslaar den indstillingsberettigede 3 Personer, mellem hvilke Indenrigsministeren da træffer sit Valg.

For de under a, b og c nævnte Medlemmer vælges Stedfortrædere efter de for Valg af Medlemmer fastsatte Regler.

Medens de under b nævnte Medlemmer

deltage i alle Sagers Behandling sammen med Formanden og de to af Kongen udnævnte Medlemmer, ordnes Forholdet i øvrigt saaledes, at de under c nævnte Medlemmer deltage i Sagerne efter § 25, de under a nævnte i alle øvrige Sagers Behandling.

I øvrigt gælde de almindelige Regler for Raadet ogsaa for denne Afdeling.

§ 31.

Raadet afgør, efter at have modtaget alle fornødne Oplysninger og givet vedkommende Arbejdsgiver eller anerkendte Forsikringsselskab samt andre vedkommende Lejlighed til at gøre sig bekendt med de foreliggende Oplysninger samt til at udtale sig om Sagen, snarest muligt følgende Spørgsmaal:

a. om et anmeldt Tilfælde begrunder Krav i Medfør af denne Lov,
b. om de Kendsgerninger foreligge, der i Medfør af § 17 bestemme Ydelsens Beskaffenhed,
c. om Størrelsen af de Ydelser, der tilkomme Arbejderen eller hans efterladte,
d. Tvivlsspørgsmaal om Dagpengene.

Har Raadet forsømt at iagttage den foreskrevne Fremgansmaade, kunne de ovennævnte Afgørelser indankes til Indenrigsministeren, der kan ophæve den trufne Afgørelse og hjemvise Sagen til ny Behandling og Afgørelse.

Udenfor dette Tilfælde er der Adgang til at paaanke den under Litra a nævnte Afgørelse til Indenrigsministeren, medens de under Litra b, c og d nævnte Afgørelser ikke kunne paaankes.

Ankefristen er 14 Dage fra den om Afgørelsen givne Underretning.

De af Raadet fastsatte Beløb (Litra c) kunne ikke senere af dette nedsættes eller forhøjes.

§ 32.

Naar et Aar efter Ulykkestilfældet er forløbet, uden at de endelige Følger endnu ere indtraadte, bliver dog saa vidt muligt Afgørelse at træffe af Raadet, idet den Pengesum, som i saa Tilfælde bliver at tillægge vedkommende, da kan fastsættes af Raadet efter bedste Skønnende over, hvilke Følger Ulykkestilfældet sandsynlig vil med-

føre som endelige. Den saaledes trufne Afgørelse kan ikke senere forandres.

Er det ikke mulig at træffe en saadan skønsmæssig endelig Afgørelse, kan en midlertidig Bestemmelse træffes af Raadet, hvorefter Sagen da paany senere kan genoptages, saafremt Begæring derom fremkommer fra den tilskadekomnes Side. Saadan Genoptagelse kan dog ikke finde Sted ud over 2 Aar efter den første Afgørelse.

VII. Forsikringssummernes Udbetaling.

§ 33.

Den Pengesum, som tilkendes en tilskadekommen, er denne, hvis han har fyldt 30 Aar, men ikke 55, berettiget til efter sit eget Valg at faa udbetalt eller til at faa omsat til en Livrente. For Personer, der ere yngre eller ældre end anført, er Arbejderforsikrings-Raadet berettiget til at indkøbe Livrente, selv om den paagældende maatte foretrække Udbetaling. For Kvinders Vedkommende skal Raadet, hvor

Forholdene maatte give Anledning dertil, derhos være berettiget til at træffe særlige Bestemmelser med Hensyn til Summens Anvendelse, navnlig til Sikring af Børnene. Dersom Raadet af Hensyn til en Invalids sjælelige Tilstand finder, at Udbetaling af Summen maa anses utilraadelig, skal Livrente under alle Aldersforhold indkøbes.

Den Pengesum, som tilkendes umyndige Personer, kommer den eller de paagældende til Gode paa den Maade, som Raadet maatte bestemme som den hensigtsmæssigste.

Raadet kan paalægge vedkommende Arbejdsgiver eller anerkendte Forsikringsselskab at udbetale den tilskadekomne eller de efterladte Forskud paa den dem tillagte Pengesum, naar dennes Udbetaling af en eller anden Grund henstaar.

§ 34.

Raadet underretter vedkommende Arbejdsgiver eller Forsikringsselskab om Størrelsen af de Beløb, for blivende Arbejdsudygtighed eller for Død, som det har til-

kendt en tilskadekommen eller den omkomnes efterladte.

Dette bliver at indbetale til Raadet i Løbet af 14 Dage fra Underretningen mod dettes Tilstaaelse for Modtagelsen. Derefter sker Udbetaling i Henhold til § 33 af Kapitalbeløb umiddelbart til de paagældende mod Tilstaaelse for Modtagelsen, medens Livrentebeløb udbetales af Livrenteselskabet til de paagældende eller efter Omstændighederne til disses beskikkede Værger paa den Maade, som Raadet i hvert enkelt Tilfælde bestemmer, hvorom der gives dem Underretning.

Dagpenge udbetales altid umiddelbart til den paagældende, hvor ikke anderledes er bestemt i denne Lov.

§ 35.

De Krav, som tilkomme en forsikringsberettiget eller hans efterladte ifølge denne Lov, kunne ikke overdrages, pantsættes eller gøres til Genstand for Retsforfølgning til Kreditorers Fyldestgørelse.

§ 36.

Nærværende Lov gør ikke nogen Forandring i de gældende Lovbestemmelser om Husbondens Forpligtelse efter Tyendeloven overfor hans syge Tyende.

§ 37.

Overenskomster mellem forsikringspligtige og forsikringsberettigede, som gaa ud paa eller føre til, at Bestemmelser i denne Lov ikke skulle gælde, eller om, at de i Henhold til Afsnit I—III forsikringsberettigede skulle udrede en i Henhold til Loven betalt Forsikringspræmie eller nogen Del deraf, have ingen retslig Gyldighed.

Størrelsen af Ydelsen efter nærværende Lov kan ikke med retslig Virkning blive Genstand for Overenskomst mellem Arbejdsgiver og forsikringsberettiget.

§ 38.

Naar en forsikringsberettiget eller hans efterladte have modtaget Pengebeløb i Henhold til denne Lovs Bestemmelser, har han eller de dermed givet Afkald paa samtidig

eller senere at kunne rejse Retskrav mod Arbejdsgiveren eller andre i Henhold til de gældende Regler om Ansvar for retsstridig Skadetilføjelse. Naar paa den anden Side en tilskadekommen eller den omkomnes efterladte have rejst Retskrav imod Arbejdsgiveren eller andre i Henhold til de nævnte Regler, skal han eller de ikke samtidig kunne paaberaabe sig nærværende Lov eller paakalde Raadets Afgørelse, ej heller senere, medmindre Raadet, efter at have gjort sig bekendt med Retssagens Enkeltheder, paa fremsat Andragende deri indvilliger.

For saa vidt Raadet, naar Sagen er bragt for dette, finder Anledning til skriftlig at meddele vedkommende tilskadekomne eller den omkomnes efterladte, at han eller de efter Raadets Mening med Føje ville kunne sagsøge Arbejdsgiveren eller andre i Henhold til den øvrige Lovgivning, skal derimod en derefter indledet og paadømt Retssag ikke være nogen Hindring for, at de paagældende senere kunne rejse Krav efter nærværende Lov, saafremt de ved deres Søgsmaal ikke maatte have opnaaet et

Erstatningsbeløb, som naar eller overstiger det Beløb, Raadet i sin Tid tilkendte den eller de paagældende ifølge denne Lovs Afsnit II. Klageren bliver der i saa Fald at meddele fri Proces ved Raadets Foranstaltning.

§ 39.

De i Henhold til Lov om Tillæg til Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 om Arbejderes Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde i visse Virksomheder af 15. Maj 1903 § 17 foreskrevne Takster for Lægeattester skulle ogsaa gælde for de i Henhold til nærværende Lov udfærdigede Attester. De til Sagens Oplysning fornødne Lægeattester, som forlanges af Arbejderforsikrings-Raadet, af Arbejdsgiveren eller af Forsikringsselskabet, skulle, for saa vidt ikke i de foregaaende Paragraffer særlig Bestemmelse er truffen om Betalingspligten, betales af Arbejdsgiveren eller, hvor Forsikring er tegnet hos et anerkendt Forsikringsselskab, af dette.

Er det i de bestaaende Forsikringsaftaler fastsat, at de omhandlede Attester ikke skulle betales af Forsikringsselskabet,

træder den sidste Bestemmelse i Kraft ved Aftalernes Fornyelse, dog senest inden Udløbet af 5 Aar efter nærværende Lovs Ikrafttræden.

Tvivlsspørgsmaal med Hensyn til Lægeattesternes Betaling afgøres af Raadet under Appel til Indenrigsministeren.

§ 40.

Med Bøder fra 50 til 500 Kr. anses den Arbejdsgiver, der tilsidesætter den ham efter § 21 paahvilende Forpligtelse til at afgive sin Risiko efter Loven til et af Indenrigsministeren anerkendt Selskab, eller som ikke har holdt sin Forsikring i Kraft, eller ikke efterkommer den ham efter § 24 paahvilende Pligt.

Med Bøder fra 15 til 200 Kr. anses den Arbejdsgiver eller den, der optræder paa hans Vegne, som forsømmer rettidig at afgive Anmeldelse efter § 26 om et indtruffet Ulykkestilfælde.

Sagerne behandles som offentlige Politisager.

Bøderne efter nærværende Lov tilfalde

de i Lov Nr. 125 af 4. Maj 1907 ommeldte Hjælpekasser eller — hvor saadanne ikke findes — Kommunens Kasse.

§ 41.

Denne Lov træder i Kraft 1 Aar efter dens Bekendtgørelse i Lovtidende. Dog skulle de Bestemmelser, der angaa Opprettelsen af den i § 30 omhandlede Afdeling af Arbejderforsikrings-Raadet, kunne træde i Kraft før dette Tidspunkt efter Indenrigsministerens Bestemmelse.

§ 42.

Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som maatte følge af disse Øers særlige Forhold.

Takst

for

de under Ulykkesforsikrings-Sagernes Behandling almindeligt forekommende Lægeattester.

(Fastsat af Indenrigsministeriet ved Skrivelse af 30. Juni 1903 i Medfør af Bestemmelsen i Lov af 15. Maj 1903 § 17, 1ste Stykke)

1.	For den første Lægeerklæring til Oplysning om Ulykkestilfældets Virkninger, affattet overensstemmende med Arbejderforsikrings-Raadets Blanket I.	2 Kr.
2.	For en kort Lægeerklæring om, at Tilfældet er endt uden at have efterladt blivende Følger	2 —
3.	For den sidste afsluttende Lægeerklæring, affattet overensstemmende med Raadets Blanket III.	3 —
4.	For mellemliggende kortere Attester.	2 —
5.	For mellemliggende Attester, der kræve en nærmere og fyldigere Beskrivelse	4 —

6. For Attesten efter Lovens § 6*), udfærdiget i to Eksemplarer..... 2 Kr.
7. For de i Lovens § 7 omhandlede Erklæringer (Sygesedler) betales 1 Kr. for hver Maaneds Attester, dog ikke ud over 4 Kr. ialt.

*) Nærværende Lovs § 15.

UDGIVET VED ARBEJDERFORSIKRINGS-RAADET

15 Øre.